

Impetravi tibi, Nobilissime Domine, sine magno molimine, Reu.
ac doctissimi viri, D. Jacobi Revij, poemata Belgica, quae hactenus
non videras. misit ea tibi dono auctor ipse, atq, una litteras stabilien-
dae novae amicitiae praecursoras. miraberis resignatas tradi, cum ob signata
ad me pervenerint. Dicam quod res est, nec mentiar. quod si iniurati
mibi credere nolis, vel Iovem lapidem, quod sanctissimum apud Rom.
insurandum est habitum, iurare ego paratus sum. Prae imprudentia &
sine dolo id a me factum. Cum n. huius mox a prandio, & somnolento
michi, mensaeq, etiamnum accumbenti, ancilla fasciculum additasq,
litteras adferret, ad me tantum pertinere ratus, cultro, qui ad manus
erat, alienas ingulavi. ut vero oculis abstersis, somnoq, solutus,
tibi inscriptas esse cognovi, permittit me erreris mihi. Cegi statim
cogitare quopado ^{tam} subitaneo vulnere mederi possem, & praeter Lacum
occurrebat nihil. Nova hic iterum sese offert difficultas. ea enim con-
tinui solutionis videtur esse magnitudo, ut non nisi magno ac do-
formi emplastro superimposito sanari possit. Ne itaq, ullius fraudis,
aut temeratae fidei tam oculato viro, & litterarum ob signanderum
intelligentissimo, iniquam suspicionem, reclusas mittere malui, &
quod ingenium est hominis, culpam aperti fatiri; si tamen culpa
vocanda est, quae mira fuit meridianis hallucinatio. Habes
confitentem reum, quiq, excusari postulat a crimine leviore, non
mereris, ut verus vocaberis, abolla. novi candorem, novi humani-
tatem, & quo loco apud te sit vestigiis mihi fides. quae scripsi huc-
usq, in mea defensionem innocetia, praesentium later, Dominus
Herbertinus, collega meus ex philosophorum ordine, & praestantissimi
Revij in Regentis munere a biduo succenturiatus, ore suo confir-
mabit. Estimo inveniem ingenij, eruditionis & probitatis erga
opera est pretium ut etiam tibi innotescat, qui praecelara ingenia
omni semper humanitate amplecti solus. Poterit is tuis rugeradiis
in philosophiae studio aliquando prodesse. Si ita lubet, & okium tibi
est a curis

a curis gravioribus, fac periculum quid possit & sciat. Vale &
salve a me magne & colendissime amice. Salutem te meum
officiosissimi Acad. Rector M. amplissimus Gohus, & qui in
à secretis iteris Hwinsius, quem iam dudum edisse cepisti.
Toti haec hora sunt in recondendis membris Academiis, & numeran-
da, quae inde colligitur ac dividenda inter se pecunia. Haec prima
molestia Rectoratus esse solet, nec adeo ingrata, quibus utrum
non succedat saepe magna ac molestissima. quod uti me fiet,
aut quam rarissima, mora quoque, refert, qui Assessorum huius
anni iam ago, stipendio quatuor librarum Flandriarum pro
huius dignitatis laboribus ad proximum Februarii edivum
fuiturus. Pone oblitus eram, quod tamen palmarium est, brevi
te donandum a nobiliss. Hwinsio Grammatica nobilissima
Angeli Carini. quo nomine etiam aliquid mihi debes, qui tuum
desiderium viro ad mirum significari. Itaque pone iam iram,
& ignosce innocentissimo cultoris tui errori. Idcirco vale.
Raphim Lugd. Bat. A.º 1622.º XI Febr.

Tuae nobilitati singulari observantia
& affertu addictissimus,

Adolfus Vorstius.

mons^r. te vous recommande de tout mon cœur mons^r. wackerlaer, un petit
galant meine reformé, le quel vous est déjà connu. J'admire son esprit, & m'en
promets beaucoup de lui pour l'avenir. La faveur de Son Altesse le pourra
faire venir son désir, & ses biens paternels. vous lui pouvez ouvrir le chemin
aux bonnes grâces de ce Grand Prince. mons^r. vander Nijl & mons^r. Cals en
font la même à mon instance que ce leur fils samedi passé est venu avec
banquet du Rector de notre Academie. Je vous baise les mains & demeure

mons^r.

Vostre très humble & très affectionné
serviteur
A. V.

